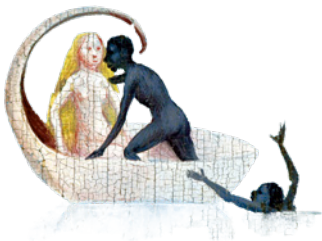

Francesc Mompó

Versos oceànics

Premi Maria Beneyto
Ciutat de València

Amb les peüngles de la nit
tatues a la tràquea
un ball
de llunes invisibles

bromera poesia

La douleur d'être né dans la matière.

*Mais déjà il n'est plus
qu'un peu d'eau, qui se perd
dans la brume des corps qui vont dans la neige.*

Yves BONNEFOY, *Début et fin de la neige*

El nedador i la femella de tauró, que ell ha salvat,
es troben cara a cara. Es miraren entre els ulls
durant uns minuts; i cadascú se sorprenué de
trobar tanta ferocitat en les mirades de l'altre.

LAUTRÉAMONT,
Els cants de Maldoror (Cant segon, versicle 13)

*Comme un flot grossi par la fonte
des glaciers grondants,
quand l'eau de ta bouche remonte
au bord de tes dents,
je crois boire un vin de Bohême.*

Charles BAUDELAIRE, *Les fleurs du mal*

UN TATUATGE A LA TRÀQUEA

Amb les peüngles de la nit
tatues a la tràquea
un ball
de llunes invisibles

A la punteta
de les hores foscants
abans que el cel
no faça solsidea
i cada astre
se'n vaja a casa
abans que en un oceà
profund i negre
comencen les curses de cavalls i roses
abans que per l'escletxa
d'una llum inexistent
s'escolen els ídols d'aigua
una a una
fas recompte de les línies
que dibuixen les petites illes
que s'amaguen abraçades
en un mapa d'argent

Navegues l'obscuritat
fins que una melodia de sol
et retorna a la platja dels taurons
i el crit despentinat
de les palmeres
t'empeny per la drecera
de les petxines buides.

HAGIOGRAFIA DE SAVIESA

La llum
plena d'invocació
cercà la neu
enllà de l'imaginari fongué
als lloms dels llibres
la daurada ànsia dels fotons
en una bellesa fugissera

Dama alba
nua fins al dolor
al bell mig de l'abraçada
dels oceans
metamorfosi de l'aigua
del desig
preludi de la sal

Filla de la cova
uneixes la nit al llostre
en l'instant intens
de la besada
et mira per les esclatxes
de les parpelles
soc aquí soc jo

aquella que cercaves
entre l'onatge dels somnis

Els llavis entreoberts
de vocals líquides
callen i esperen
els pits s'apamen als ulls
deixebles del plaer
llum i gel encès en el gest

Temps acròbata en la paraula
sintaxi del deler
gramàtica pia de l'eròtica
absència del fang
emergent
als dictats dels dits
hagiografia de saviesa.

UN XIC D'AIGUA

Has resseguit els angles
de la canal
has passat el tou
dels dits
per les humides parets
de l'aljub
has girat el folre
a l'alcavó
has apegat la galta
a la cal del mur
has baixat al fons
del pou
has alfarrassat el contingut
dels cànTERS

Tot i que havia plogut
durant molt de temps
en cap lloc del cos
has trobat un xic d'aigua
que calme la roentor
de les paraules
que s'amunteguen al cor.

DE VEGADES

De vegades has tret
la calor dels ulls
amb les fresques aigües
de la metalingüística
els mots han rellicat
sobre la neu invocant
la dansa de la pluja

Palimpsest llostrejar o pandemònim
amb totes has compartit
els gintònics de la matinada
les tristes mirades
dels adeus
el mossec amb què t'atraparen
et deixà un regust
de tinta als barrancs
que arrosseguen la fúria
de la tardor

D'altres
enginyer de ferides obertes
has construït ponts
entre les isolades grafies

que vagaven
pels nuviatges rebels

També has bescanviat
conjuncions per silencis
aïllades comes
per rebregats sil·logismes
has transgredit
acadèmiques barbes
has adorat
intuïcions antigues
que no apareixien
a l'índex de la gramàtica

De vegades
t'han seduït les paraules
perquè són la pell
d'allò que ets.

AIGUA DE LLUM

L'aigua és per tot
sense fons ni distància
aigua de llum
pulmons hertzians
pell de tinta
ganyes oníriques de Chagall o el Bosch
sense el tall esmolat
dels substantius abstractes
l'esponerosa selva
de la boca
la mànega que no abasta
l'absenta
foc follet o forest en foc
totes les mars per cobrir
una por infinita
una por cercada
obrir els finestrals
de l'estómac
a la fotosíntesi de la saviesa
obrir la mar
a la llengua verda
terra llunyana
mots fosforescents

en la gola de la nit
camins d'aigua
camins d'aire
llavis... llavis... llavis paraula
paradís o miratge
genet del gel fos
príncep
roig
ressons de cascs en el temps.